

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în cauza penală, în privința lui

Gamurari Evghenii XXX, născut la XXX,
domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.07.2017 pînă la 21.07.2017;

Instanța de apel de la 28.11.2017 pînă la 07.02.2018;

Instanța de recurs de la 09.11.2018 pînă la 23.01.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul central din 21 iulie 2017, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Gamurari Evghenii a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Codul penal, stabilindu-i-se pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația legală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Codul penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Gamurari Evghenii, a fost suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani. Obligația de supraveghere a inculpatului Gamurari Evghenii, a fost pusă în sarcina Biroului de probațiune Botanica, mun. Chișinău.

Solicitarea cu privire la cheltuielile judiciare, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Gamurari Evghenii, la 29.03.2017, aproximativ ora 16:00, aflându-se pe str. XXX, mun. XXX, urmărind scopul păstrării ilegale a analogului drogurilor, a păstrat ilegal, fără scop de înstrăinare, un pachetel de hârtie cu masă vegetală mărunțită în cantitate de 0,80 grame și un pachetel din hârtie cu masă vegetală mărunțită în cantitate de 0,11 grame, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R- 2394 din 28.04.2017, conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 ce reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM. Astfel, masa totală de substanță păstrată a reprezentat 0,91 grame de cannabinoid sintetic MDMB (N) 2201 ce reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, care potrivit pct. 1.193 din HG. nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții deosebit de mari.

3. Fără a contesta vinovăția, procurorul, a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la condamnatul Gamurari Evghenii a cheltuielilor judiciare suportate din

contul bugetului de stat și anume a sumei de 1 680 lei. În motivarea apelului s-a invocat că, sentința nominalizată este ilegală în partea ce ține de soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor de judecată. Instanța de fond nu a luat în considerare prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală și nu s-a expus referitor la încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în folosul statului. Astfel, în rechizitoriul au fost indicate de către acuzatorul de stat cheltuielile judiciare suportate și anume 1 680 lei pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, apelantul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel prin care cheltuielile de judecată în mărime de 1 680 lei, pentru efectuarea expertizei menționate, se trec în contul statului. Instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. Concomitent, soluția instanței de fond este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Instanța de apel a menționat că, argumentele invocate în apel sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost pentru efectuarea raportului de expertiză, iar art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale. În aceeași ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar de a se referi și la prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, de aceea, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Drept urmare celor invocate, rezultă că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, însă nu a inculpatului, după cum pledează procurorul. Astfel, se reține că expertiza menționată a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea efectuării examinării drogurilor și a precursorilor lor, în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Gamurari Evghenii, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a reținut că astfel de cheltuieli ce sunt suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar,

prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la condamnatul Gamurari Evghenii a cheltuielilor judiciare suportate din contul bugetului de stat și anume a sumei de 1 680 lei. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea respingerii solicitării de a încasa de la inculpat cheltuielile de judecată în suma de 1 680 lei. Totodată, procurorul axându-se la prevederile art. 221 alin. (4), 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, consideră că, ar trebui de încasat de la inculpatul Gamurari Evghenii, cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei, suportate în cadrul efectuării raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/1-R2394 din 28.04.2017, care a fost trecut în contul statului, însă Colegiul penal constată că, instanța de apel a motivat cerințele procurorului ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 204-205 vol. I).

Astfel, autorul invocând prevederile art. art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științific, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, în cauza penală, în privința lui **Gamurari Evghenii XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 februarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan